

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2CoE/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215201943
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215201943.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Martinom Máčajom, advokátom vykonávajúcim činnosť prostredníctvom advokátskej kancelárie Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141 a advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. nad N., o vymoženie 864,90 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20. augusta 2015, č. k. 6Er/213/2015 - 09, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie, čo po právnej stránke odôvodnil podľa § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 O.s.p.. Dôvodil, že návrhom spísaným na exekútorskom úrade dňa 19.03.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.05.2015, sa oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu domáha proti povinnému vykonania exekúcie pre vymoženie sumy 864,90 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 9600/07 zo dňa 03.01.2008, ktorý podľa vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti nadobudol právoplatnosť dňa 11.02.2008 a vykonateľnosť dňa 14.02.2008. Súd sa oboznámil s návrhom na vykonanie exekúcie, so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, s exekučným titulom, zmluvou o úvere, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 3Er/78/2008 a zistil, že exekučné konanie je potrebné zastaviť. Oprávnený a povinný uzavreli dňa 04.06.2007 zmluvu o úvere, súčasťou ktorej sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Zmluva, ktorú jej účastníci uzavreli, má formu spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 9600/07 zo dňa 03.01.2008 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 26 056 Sk (864,90 Eur) s príslušenstvom. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3Er/78/2008 bolo exekučné konanie voči povinnému vedené na podklade tých istých listinných dôkazov, t.j. na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 9600/07 zo dňa 03.01.2008, zmluvy o úvere zo dňa 04.06.2007 a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 3Er/78/2008 - 102 zo dňa 16.8.2013 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.3.2014. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 19CoE/174/2013 - 151 zo dňa 16.1.2014 odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3Er/78/2008-102 zo dňa 16. augusta 2013 odmietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5 ECdo 79/2014, 5 CoE 38/2014-220 zo dňa 04.02.2015 o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 16.01.2014 sp. zn. 19 CoE 174/2013, odvolacie konanie zastavil, návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie odmietol, povinnému nepriznal náhradu trov odvolacieho a dovolacieho

konania. Exekučný súd konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č. k. 3Er/78/2008 - 102 zo dňa 16.8.2013, ktorým exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2014. Nakoľko uvedeným uznesením o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti exekučného titulu zostali nezmenené. Ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), a teda keďže oprávnený podal v totožnej veci návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a bolo potrebné exekučné konanie zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci a súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom príslušnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Mal za to, že nemalo byť aplikované ust. § 251 ods. 4, § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p., nakoľko v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Ex. por. v spojení s ust. § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní aplikovať zásadu res iudicata, keďže v exekučnom konaní súd autoritatívne nerozhoduje o hmotných právach a povinnostiach účastníkov právnych vzťahov, t.j. nerozhoduje záväzne o existencii práva. Z ústavnoprávnej roviny považujeme za potrebné poukázať aj na právo na súdnu a inú právnu ochranu, garantovanú v článku 46 Ústavy SR ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a to najmä tým, že v exekučnom konaní nebolo rozhodnuté o návrhu na vydanie poverenia, pričom pri negatívnom rozhodnutí má oprávnený právo na podanie odvolania voči tomuto rozhodnutiu.

Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého dňa 19.03.2015, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 864,90 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 9600/07 zo dňa 03.01.2008, ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 11.02.2008 a vykonateľnosť dňa 14.02.2008.

Z obsahu pripojeného spisu súdu prvého stupňa sp. zn. 3Er/78/2008 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 9600/07 zo dňa 03.01.2008, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 864,89 Eur s príslušenstvom. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením č. k. 3Er/78/2008 - 102 zo dňa 16.08.2013 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2014 v spojení s odmietajúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoE/174/2013 - 151 zo dňa 16.01.2014. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5 ECdo 79/2014, 5 CoE 38/2014-220 zo dňa 04.02.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2015, odmietol dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu Trenčín sp.zn. 19CoE/174/2013 zo dňa 16.1.2014.

V zmysle § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa Exekučného poriadku sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade existencie prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky existencie nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 O.s.p. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje žiadne špeciálne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti, či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č. k. 3Er/78/2008 - 102 zo dňa 16.08.2013, ktorým súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2014 v spojení s odmietajúcim uznesením tunajšieho krajského súdu č. k. 19CoE/174/2013 - 151 zo dňa 16.01.2014. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5 ECdo 79/2014, 5 CoE 38/2014-220 zo dňa 04.02.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2015, odmietol dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu Trenčín sp.zn. 19CoE/174/2013 zo dňa 16.01.2014. Nakoľko uvedeným uznesením o zastavení exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré

založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd zastáva právny názor, že uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 3Er/78/2008 - 102 zo dňa 16.08.2013 v spojení s uznesením tunajšieho krajského súdu č. k. 19CoE/174/2013 - 151 zo dňa 16.01.2014, založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách exekučného konania rozhodne súd prvého stupňa po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.